

Rodina – domáca Cirkev – večerné zamyslenia MS 2018

I.

Ako domáca cirkev...

Pápež František hovorí že cirkev a rodina sú protagonistami života. Iba veľmi málo manželov sa však zúčastňuje na obnove Cirkvi v prvej línii. Pastорácia rodiny je kdesi na okraji.

Hovorí sa o pastорácii pre rodiny ale nie je to pastорácia s rodinami. Nie sú ako subjekt, berú sa ako objekt a nie subjekt ktorý by robil pastорáciu. Tú vykonáva kňaz - má všetko v ruke a chýba pastорácia s rodinami.

Veľmi sa rozširujú spolužitia nadivoko..

Každý deň je ťažší...

Prečo je to ťažké?

Čo vidíme – v našich farnostiach sa berie krst ako nejaká detská bokovka, maličká slávnosť, nie ako začiatok vovádzania do kresťanského života. Potom sa robí príprava na prvé sv. prijímanie – nie príprava na Eucharistický život. Príprava na birmovku – nie vovádzanie do zodpovedného kresťanského apoštolského života. A sobáš ako paráda, nie ako otvorenie sa pre život v rodine... To nie je dobre, že chýbajú rodiny ktoré žijú vieru.

Deti ktoré vidia rodiny resp. to spoločenstvo ľudí okolo seba v takej situácii, tak žijú to čo vidia...

Treba sa vrátiť k domácej Cirkvi ktorá jediná vie evanjelizovať...

Rodiny majú byť protagonistami...

Nemajú poňatia čo to znamená byť zasvätený jeden pre druhého a spolu pre Boha.

Väčšina by ani nevedela vysvetliť, čo to žijú,

Nevieme vysloviť aká je krása manželstva, nemáme manželov, ktorí vedú svedčiť život, ktorí žijú a ako ho žijú...

Rodina má byť na obraz Svätej Trojice, ikona Svätej Trojice...

Teraz je čas, aby sme si túto skutočnosť tento rok sprostredkovali...

II.

Ako žijú pokrstení vo svojich manželstvách?

Mnoho pokrstených žije tak, akoby Kristus vôbec neexistoval: opakujú sa gestá a znaky viery, ale tým nekorešponduje reálne primknutie sa k osobe Ježiša a k jeho Evanjeliu. Každý kresťan – my všetci, každý jeden z nás – je povolaný prehlbovať túto svoju základnú príslušnosť, usilujúc sa svedčiť o nej dôsledným životom, ktorého vedúcou myšlienkou bude vždy láska.“

Poslanie komunikovať a chrániť lásku ako odzrkadlenie lásky živého Boha človekovi. A lásky Krista pána k Cirkvi neveste. Sviatosť manželstva nie je pre samých seba, ale aby sa mohla šíriť rozdávať ďalej...

Pýtame sa ako zveľaďovať život viery a ako šíriť poslanie?

II. Vatikánsky koncil hovorí o manželstve ako o sviatosti kde sú manželia nasiaknutí Duchom Svätým. Byť s Bohom - do tohoto nás povoláva sám Pán Boh.

To je miera jeho lásky, že Boh nás miluje bez miery - nemá medzery - že Boh nás miluje, ale že Boh nás miluje nekonečne. Boh nás chce mať takých, ako je on a chce nás mať so sebou.

Skutočne verím že život ku ktorému som povolaný je stať sa podobný Bohu?

Žiť intímne s Bohom - to sa nazýva manželstvo

Na toto sme boli pozvaní, toto je naše najväčšie povolanie. Cirkevní otcovia toto nazvali zbožštenie či prebožštenie.

III.

Manželská láska = najväčšie priateľstvo

Po láske, ktorá nás spája s Bohom, je manželská láska «najväčším priateľstvom». Je to zväzok, ktorý obsahuje všetky charakteristiky dobrého priateľstva:

- hľadanie dobra druhého,
- vzájomnosť,
- intimita,
- nežnosť,
- stabilita
- a podobnosť medzi priateľmi, ktorá sa buduje zdieľaním života.

Avšak manželstvo k tomu dodáva

- aj nerozlučnú výlučnosť, ktorá je vyjadrená v stabilnom projekte zdieľania
- a spoločného budovania celej existencie.

Okrem toho je manželstvo priateľstvom, ktoré obsahuje aj znaky vášne - avšak vždy orientovanej k stále stabilnejšej a intenzívnejšej jednote. Pretože «nie je ustanovené iba na plodenie», ale aby sa vzájomná láska manželov «prejavovala, prehľbovala a dozrievala». Toto osobitné priateľstvo medzi mužom a ženou získava všeobjímajúci charakter, ktorý sa dáva jedine v manželskom spojení. Všetko sa zdieľa - vrátane sexuality - vždy vo vzájomnej úcte. II. Vatikánsky koncil to potvrdil, keď povedal, že «taká láska, spájajúc ľudské hodnoty s božskými, privádza manželov k dobrovoľnému vzájomnému sebadarovaniu, ktoré sa prejavuje citmi a výrazmi nežnosti, a preniká celý ich život».

IV.

Stretnutie s Kristom v rodine

Sme pozvaní stretávať sa. Aj tieto Manželské stretnutia nie sú kvôli dovolenke, ale kvôli stretnutiu. Bez tejto krásnej a nefalšovanej schopnosti stretávať sa, spoznávať, viesť dialóg, vedieť oceniť a vedieť nadväzovať vzťahy s bratmi a sestrami úctivým a úprimným spôsobom, nie je možné ponúknuť službu a svedectvo, ktoré by boli naozaj radostnými a vierohodnými.

Duch nás vedie k stretnutiu s bratmi a sestrami, aj s tými najvzdialenejšími v každom zmysle slova, aby mohli zdieľať s nami lásku, pokoj a radosť, ktoré nám vzkriesený Pán zanechal ako dar. Nie je zdravé obľúbiť si mlčanie a nenávidieť stretnutie s druhými, priať si odpočinok a odmietať činnosť, vyhľadávať modlitbu a podceňovať službu. Všetko sa môže stať súčasťou cesty posväcovania.

Nemaj strach dať sa viesť Duchom Svätým. Svätosť ťa nerobí menej ľudským, pretože je stretnutím tvojej slabosti so silou milosti.

Stretnutie s Ježišom v Písme nás vedie k Eucharistii, kde Slovo dosahuje maximálnu účinnosť, pretože je reálnou prítomnosťou Toho, ktorý je živým Slovom. A keď ho sviatostne prijímame, obnovujeme s Ním svoju zmluvu a dovoľujeme mu, aby stále viac uskutočňoval svoje premieňajúce pôsobenie.

V.

Vy ste ikonou Boha

Samotný Ježiš, keď hovorí o manželstve, hovorí:

- «Muž zanechá svojho otca a matku a so svojou manželkou sa stanú jedným telom.»
 - Pretože sú obrazom a podobou Boha.
 - Vy ste ikonou Boha, rodina je ikonou Boha.
 - Muž a žena: to je samotný obraz Boha.
 - On to povedal, nie ja to hovorím.
 - A toto je niečo veľké, je to sväté.
- Dnes - je bolestné to povedať - sa hovorí o „diverzifikovaných“ rodinách, rôznych typoch rodiny:
 - Áno, je pravda, že slovo „rodina“ je analogické, pretože sa hovorí o „rodine“ hviezd, o „rodine“ stromov, o „rodine“ zvierat...
 - Je to analogické slovo.
- Ale ľudská rodina ako obraz Boha, muž a žena, je len jedna. Je jediná:
 - Môže sa stať, že muž a žena nie sú veriaci, ale ak sa milujú a sa zjednotia v manželstve, sú obrazom a podobou Boha, i keď neveria.
 - Je to tajomstvo; sv. Pavol ho nazýva «veľkým tajomstvom», «veľkou sviatosťou» (porov. Ef 5,35) Opravdivé tajomstvo.
 - Toto musíme povedať, toto musíme hovoriť s nadšením.
 - A tak sa má hovoriť o rodine, so zápalom.“

VI.

Manželstvo je sviatosť.

Nie je platné, kým nie je „dokonané“. Čiže kým sa manželia nespoja v pohlavnom akte.

- Z toho vyplýva, že pohlavný akt v manželstve je súčasťou sviatosti.
- A nielen prvý, ale každý.

- Tak, ako je každá spoveď sviatosťou a tiež je ňou každá svätá omša.
- Čo to však znamená?
 - Manželia pohlavným stykom realizovaným v atmosfére vzájomného sebadarovania sa bez narušenia Božích zámerov, sú v tom momente obdarovávaní mnohými milosťami.
 - Sviatosť „uskutočňuje to, čo naznačuje“.
 - Manželia vo chvíli, keď sú spojení aj doslovne v jedno telo, sú obrazom lásky vo vnútri Najsvätejšej Trojice.
 - Sú obrazom lásky Krista a Cirkvi.
 - Zjavujú Božie tajomstvo...
 - Ak však medzi seba vložia prezervatív či nejakú antikoncepciu, ak spojenie prebieha v atmosfére násilia či „obchodu“, tak aj v manželstve sa sex stáva previnením, lebo je klamstvom – navonok niečo vyjadruje (najlepšie to vyjadruje slovo sebadarovanie sa), čo však vo vnútri nie je pravda (lebo tam je egoizmus).

Teológia tela Jána Pavla II. hovorí – v tomto momente sme znakom, znamením Boha. Boha v Trojici, Boha ako rodiny...

- Aj preto je náš manželský život hlboko poznačený modlitbou aj v tých najintímnejších chvíľach.
- Lebo kým svet vidí v sexe len nástroj na ukojenie žiadostivosti, my kresťania vidíme v sexe veľký prísľub večnosti – raz budeme dokonale spolu nielen my dvaja ako manželia, ale v Bohu budeme spojení jednak s ním, ale aj so všetkými, ktorí sú nám drahí.
- Budeme tvoriť dokonalé spoločenstvo svätých.

VII.

Kristus a Cirkev

Cirkev je Božím ľudom, ktorý nasleduje Pána Ježiša a deň čo deň sa pripravuje na stretnutie s ním ako nevesta so svojim ženíchom.

- Nie je to iba akýsi spôsob vyjadrenia.
- Bude naozajstná a pravá svadba!
- Áno, pretože Kristus, tým, že sa stal človekom ako my, spojac nás všetkých do jednoty so sebou, svojou smrťou a

zmŕtvychvstaním, sa naozaj s nami oženil a urobil si z nás ako ľudu svoju nevestu.

- A toto nie je nič iné, ako plnenie plánu spoločenstva a lásky, ktorý utkal Boh v priebehu celých dejín, dejín Božieho ľudu i vlastných dejín každého z nás.
- A Pán privádza toto všetko k uskutočneniu!
- Cirkev, okrem toho, že je nevesta, je povolaná, aby sa stala mestom, prvotriednym symbolom spolunažívania a ľudských vzťahov.

Preto pápež František novomanželom odporučil: „založte si Váš rodinný dom na skale Božieho slova“. Ak to odporučil pre novomanželov platí to pre ustavičné prežívanie v každom manželstve - aj pre staromanželov.

VIII.

O čo by sa mali opierať naše modlitby?

O čo by sa mali opierať?

- **Srdce človeka**, i bez toho, že by si to uvedomoval, **stále hľadá modlitbu.**
- **Preto je potrebné v srdci pestovať „horúcu“ lásku k Bohu**, lásku plnú citu.

Položme si tieto otázky:

- Milujeme Pána aspoň trochu?
- Vyvoláva v nás myšlienka na Boha pohnutie?
- Privádza nás k úžasu?
- Roznežní nás?

Aké sú odporúčania?

- Modlitba vyviera z načúvania Pánovi, z čítania evanjelia.
- Nezabúdajte si každý deň prečítať úryvok z Evanjelia.
- Modlitba vyviera z dôverného vzťahu s Božím slovom.

Existuje takáto dôvernosť v našich rodinách?

Rozjímame nad Božím Slovom pri modlitbe ruženca?

- Evanjelium, ktoré sa v rodinách číta a rozjíma, je ako dobrý chlieb, ktorý sýti srdcia všetkých.
- Ráno i večer, a tiež keď si sadáme k stolu, naučme sa predniesť spoločne modlitbu, s veľkou jednoduchosťou: to k nám prichádza Ježiš, tak ako prichádzal do rodiny Marty, Márie a Lazara.
- Vždy je o čo prosiť